

problemer med kunderne, og vi har også nogle problemer med politi, der ser gennem fingrene med trafficking.

Men det er ikke mit indtryk, at de svenske tilstande er efterlignelsesværdige. Det, jeg hører fra Sverige, hvor man har kriminaliseret prostitution, er, at den bare foregår et andet sted. Man annoncerer over Internettet, man gemmer sig væk fra alfarvej, og risikoen for, at man kommer gruelig galt af sted som kvinde, er til stede, fordi der er ikke er nogen væresteder, nogen tilholdssteder, hvor man selv og ens kolleger kan være, så det er jo heller ikke vejen frem. Jeg er faktisk bange for, at der ikke er noget andet rigtigt svar end at holde nogle flotte taler som den, fru Elisabeth Arnold kom med.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg siger da tak for de pæne ord om den flotte tale, men det er jo ærgerligt, hvis det eneste, man kan gøre, er at holde nogle taler, som i øvrigt ikke giver sig udslag i nogen som helst form for ændring af den adfærd, som skaber problemet.

Jeg er enig med fru Anne Baastrup i, at svenske tilstande nok ikke er svaret. Det er ikke så længe siden, vi hørte nogle referater om, hvordan det var gået i Sverige, efter at man havde kriminaliseret prostitutionskunder. Prostitutionen var bare flyttet til et andet sted, man kontaktede hinanden på Internettet og på andre måder, og det vil sige, at gadeprostitutionen var forsvundet, men selve prostitution var der stadig.

Jeg tror ikke, det er andet end at lukke øjnene for realiteterne, og jeg tror ikke, det er vejen frem. Men vores eget system, hvor vi har kriminaliseret kunder til prostituerede under 18 år, tror jeg såmænd heller ikke helt på. Så vidt jeg ved, er der ikke fældet én eneste dom over kunder til prostituerede under 18 år. Jeg håber, justitsministeren måske kan give et svar på et senere tidspunkt, men ellers kan vi jo spørge om det i Retsudvalget.

Jeg har ikke nogen færdige løsninger på, hvordan vi kommer det her til livs, og hvordan vi løser det problem, jeg nævnte i min tale. Men jeg holdt indlægget i frustration over, at vi svinger os vældigt op i vores forargelse over den trafik og kommer med skældud på regeringen, fordi den ikke har givet mulighed for hårdere straffe, og skælder ud på politiet, fordi de ikke efterforsker. Sagen er, at store dele af samfundet simpelt hen lukker øjnene for problemet, fordi man ikke ved, hvad man skal gøre ved det, og så

himler man op mod politikerne, fordi de ikke har skærpet straffene. Det ville formentlig ikke hjælpe spor, men vi må også diskutere den side af problemstillingen.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er enig i, at der er brug for en forstærket indsats mod den udnyttelse af kvinder, som sker gennem prostitution.

De forslag, som vi behandler, forholder sig kun til en del, men en meget vigtig del af denne problematik. I dag er det således, at import af udenlandske kvinder til prostitution omfangsmæssigt er et langt større problem end eksport af danske kvinder til udlandet, og vi er helt enige med forslagsstillerne i, at denne import af kvinder skal kriminaliseres. Det er muligt, at man som oftest kan få straffet de skyldige i denne slavehandel ved anvendelse af andre paragraffer, men det er vigtigt at slå fast, at disse handlinger i sig selv er kriminelle og kan straffes.

Vi ønsker dog ikke på nuværende tidspunkt at skærpe strafferammerne. Bl.a. på initiativ af Kristeligt Folkeparti skal Straffelovrådet, som vi også diskuterede under det foregående punkt, analysere relationerne mellem straffene for forskellige forbrydelser. Før den planlagte redegørelse foreligger, vil Enhedslisten ikke medvirke til at skærpe eller for den sags skyld, hvis nogen skulle komme med forslaget, mildne strafferammerne på noget område, heller ikke på dette.

Vi er enige i, at det er rimeligt, at kvinder, der er importeret hertil med det formål at holde dem i prostitution, nyder en særlig beskyttelse og fordele i forhold til udlændingeloven. Vi mener imidlertid, at vi skal give permanent opholds- og arbejdstilladelse til disse kvinder. Det forekommer ikke særlig humant, at vi lader kvinderne opholde sig f.eks. 5 år i Danmark og derefter sender dem hjem.

Et eksempel, hvor kvinden er 18 år, da hun kom, og nu er 23 år, har lært dansk, måske begyndt at arbejde, uddanne sig, få netværk, måske familie, hvorfor skal hun så sendes hjem? Måske vil hun gerne, og så bør hun selvfølgelig have støtte til at vende hjem, men hun bør også have mulighed for at blive.

Vi er også skeptiske over for forslagernes krav om, at kvinderne skal bistå politiet med opklaring af den organiserede udnyttelse og i den forbindelse vidne for domstolene. Ud over de mere principielle ting, som vi bestemt kan forstå, og som hr. Knud Enggaard fra Venstre kom med, så